

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/22/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124203146
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: doc. JUDr. Peter Molitoris, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8124203146.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Milana Majerníka v sporovej veci žalobcu: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B.. C. XXXX/XX, XXX XX D., právne zastúpeného: JUDr. Martin Staroň, advokát, so sídlom Hlavná 89, 080 01 Prešov, IČO: 42083541 proti odporcom: 1/ E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX E., 2/ H. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, XXX XX E., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 9C/17/2024-62 zo dňa 23.4.2024, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie súdu prvej inštancie.

Stranám sporu nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zakázal žalovaným 1/ a 2/ akokoľvek nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV. č. XXXX k. ú. E., okres Prešov, obec Prešov a to parcelou CKN č. 7716/1, CKN č. 7716/2, CKN č. 7717 a stavbou – rodinným domom súp. číslo XXXX postaveným na parcele CKN č. 7716/1 (ďalej len ako „sporné nehnuteľnosti“), a to najmä tieto nehnuteľnosti scudziť, predať, darovať, akokoľvek zaťažiť, dať do zálohy, zriadiť zabezpečovacie právo, či prenajať a to až do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR o dovolaní navrhovateľa ako žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/4/2023-1016 zo dňa 29.1.2024. Žalobca sa nariadenia neodkladného opatrenia domáhal z dôvodu, že súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 9C/51/2018-771 zo dňa 10.10.2022 rozhodol, že sporné nehnuteľnosti sú v rozsahu 7/8 v pomere k celku v bezpodielovom spoluvlastníctve žalovaných a v podiele 1/8 v pomere k celku vo vlastníctve žalovanej 2/. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 16Co/4/2023-1016 zo dňa 29.1.2024. Žalobca predmetné rozsudky napadol dovolaním, preto je potrebné až do rozhodnutia dovolacieho súdu upraviť pomery strán sporu tak, aby žalovaní so spornými nehnuteľnosťami nenakladali, aby nedošlo k situácii, že žalobca bude úspešný v dovolacom konaní no nehnuteľnosti budú zatiaľ prevedené na tretiu osobu, ktorá sa bude brániť námietkou dobromyseľnosti. Žalovaní majú podľa žalobcu úmysel nehnuteľností sa účelovo zbaviť.

2. Svoje zamietavé rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil okrem iného ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že v danom prípade ide o nariadenie neodkladného opatrenia po skončení konania o určenie vlastníckeho práva, v ktorom bol žalobca v pozícii žalovaného a v konaní neuspel. Samotné dovolacie konanie nie je dôvodom nariadenia

neodkladného opatrenia, a keďže vo veci je právoplatne rozhodnuté, súdu neprináleží čo i len predbežne sa zaoberať možným rozhodnutím dovolacieho súdu. Žalobca nepreukázal to, čo tvrdí v návrhu, a teda, že žalovaní majú záujem zbaviť sa predmetných nehnuteľností, aby eliminovali pre nich možné nepriaznivé následky vyplývajúce z rozhodnutia dovolacieho súdu v ich neprospech. O tom nebol predložený žiaden dôkaz alebo čo i len indicia vedúca k možnému záveru, že žalovaní pristupujú k predaju alebo zaťaženiu sporných nehnuteľností. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že žalobca už v základnom súdnom konaní tvrdil, že žalovaní sa plánujú odsťahovať na I. a rovnako tak bez reálneho základu teraz tvrdí úmysel žalovaných predajť sporné nehnuteľnosti. Hypotetické vlastníctvo žalobcu je dostatočne chránené poznámkou v katastri nehnuteľností o začatí dovolacieho konania.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie sa v zákonom stanovenej lehote odvolal žalobca, a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie o tom, že mal preukázať úmysel žalovaných zbaviť sa predmetných nehnuteľností. Tento záver je podľa žalobcu v rozpore s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015, z ktorého vyplýva, že „postačuje preukázanie odôvodnenej obavy na to, aby bolo vyhovené návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré by prakticky stratilo význam, ak by sa vyžadoval zásadne len predložený dôkaz o snahe žalovaných nakladať s nehnuteľnosťou.“ Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/255/2016, podľa ktorého sa „zámer dispozície s nehnuteľnosťou dá osobe nezúčastnenej na tejto dispozícii zistiť spravidla až keď táto dispozícia nastane (plomba), alebo až po jej realizovaní (zavkladovanie). Vyčkávanie ďalšej dispozície by totiž mohlo práva navrhovateľa zmariť alebo významne sťažiť tým, že majetok žalovaného by sa dostal mimo sféry dosiahnuteľnej navrhovateľom pri uspokojovaní jeho pohľadávky.“ Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014. Súdu prvej inštancie vytkol, že na návrh žalovaných v základnom konaní sp. zn. 9C/51/2018, kde vystupovali ako žalobcovia, vyhovel ich návrhu na neodkladné opatrenie aj bez konkrétnych dôkazov preukazujúcich úmysel súčasného žalobcu scudzit' sporné nehnuteľnosti. Bolo by podľa neho spravodlivé, aby aj v prospech žalobcu bolo vydané v tomto konaní rovnaké neodkladné opatrenie o zákaze nakladať so spornými nehnuteľnosťami až do skončenia dovolacieho konania, aby tak ako navrhovateľ nemohol nakladať s nehnuteľnosťami do právoplatného skončenia konania sp. zn. 9C/51/2018, nemohli rovnako ani žalovaní nakladať so spornými nehnuteľnosťami až do právoplatného skončenia dovolacieho konania na NS SR. Žalobca napokon namietal aj poukaz súdu prvej inštancie na súdny spis v základnom konaní, ktoré je však už právoplatne skončené a súd prvej inštancie naň nemôže prihliadať, pokiaľ nebol ako dôkaz vykonaný v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z uvedených dôvodov navrhol žalobca podľa § 388 CSP zmeniť napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a nariadiť neodkladné opatrenie v znení jeho návrhu. Navrhol tiež priznať mu náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania voči žalovaným v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Podľa ustanovenia § 324 ods. 1 a 2 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

7. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

8. Podľa ustanovenia § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

9. Podľa ustanovenia § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

10. Podľa ustanovenia § 329 ods. 1 a ods. 2 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

11. Vychádzajúc z obsahu vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch a to: (i) ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo (ii) ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Podmienkou je taktiež osvedčenie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie umožňuje rýchlo a pružne riešiť situáciu, keď je potrebný urýchlený zásah súdu, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršeniu postavenia oprávnenej strany sporu. Vzhľadom na charakter neodkladných opatrení pri ich nariadení nemusí súd dodržať formálny postup určený na dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a bez osvedčenia potreby neodkladne upraviť pomery. Pred nariadením neodkladného opatrenia je postačujúce pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Zmyslom neodkladného opatrenia je tak poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. V rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na neodkladné opatrenie. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné (pozri uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/104/2010, 2Cdo/105/2010).

12. Súd poskytuje zabezpečenie prostredníctvom neodkladného opatrenia len v prípade, keď obsah jeho výroku neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu, teda treba skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto dočasnej úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia, dominuje predovšetkým osvedčenie toho, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany poskytovanej súdom v konaní. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy strán sa rozumie stav vzťahov strán, ktorý neznesie odklad. Navrhovateľ musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej. Je nevyhnutné aby mu svedčila vecná legitímácia, konkrétne aktívna, na podanie návrhu. Už v podanom návrhu musí navrhovateľ predložiť také dôkazy a osvedčiť také skutočnosti, ktoré opodstatňujú jeho hmotnoprávny nárok vo veci samej. Práve s tým súvisí preukázanie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má ochrana poskytnúť. Neodkladné opatrenie musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Existencia právneho pomeru medzi stranami alebo nároku prípadne ich osvedčenie, samé osebe ešte netvorí zákonný dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia. Až jeho ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacou ujmom musí byť konkrétne a aspoň osvedčené.

13. Žalobca namieta nesprávne skutkové zistenia súdu prvej inštancie s ich následným nesprávnym právnym posúdením. V súdenom prípade sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie stručne a jasne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia.

14. Žalobca v odvolaní namieta nesprávnosť právnych záverov súdu prvej inštancie týkajúcich sa požiadavky na osvedčenie úmyslu žalovaných scudzit' alebo zaťažit' sporné nehnuteľnosti, pričom poukazuje aj na rozhodovaciu prax krajských súdov.

15. Odvolací súd zhodne s prvoinštančným súdom dospel k záveru, že splnenie tejto podmienky žalobcom osvedčené nebolo. Žalobca neosvedčoval a ani netvrdil, že žalovaní nejakým spôsobom prejavili zámer alebo úmysel disponovať so spornými nehnuteľnosťami, keďže vychádzajúc z označených rozhodnutí krajských súdov dospel k záveru, že vyčkávanie na preukázateľné úkony dispozície s nehnuteľnosťami by mohlo jeho práva zmarit' alebo významne sťažit'. Odvolací súd sa s týmto názorom žalobcu v danom prípade nestotožňuje.

16. Žalobca sa domáha nariadenia neodkladného opatrenia po právoplatnom skončení súdneho konania, v ktorom bolo súdom prvej inštancie určené vlastnícke právo žalovaných k sporným nehnuteľnostiam. V zmysle § 226 CSP, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Podľa názoru odvolacieho súdu na uloženie zákazu nakladať so spornými nehnuteľnosťami po právoplatnom skončení konania je potrebné špecifikovať konkrétny dôvod, prečo je nevyhnutné bezodkladne upraviť pomery strán neodkladným opatrením po právoplatnom skončení konania vo veci samej, predmetom ktorého bolo posúdenie a určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam. Samotné podanie dovolania zo strany žalobcu nie je takýmto dôvodom, pretože sporná otázka vlastníctva sporných nehnuteľností bola už medzi stranami právoplatne vyriešená, a to v neprospech žalobcu. Aj keď bol v tomto konaní osvedčený právny vzťah sporových strán, žalobca neosvedčil potrebu bezodkladnej úpravy pomerov nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia; konanie vo veci samej (sp. zn. 9C/17/2024) o určenie vlastníckeho práva je právoplatne skončené; návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal žalobca po skončení tohto konania; zákonodarca koncipoval takýto druh neodkladného opatrenia po skončení konania z dôvodu, že by jeho nenariadením mohla byť ohrozená exekúcia; potreba bezodkladnej úpravy pomerov strán po právoplatnom skončení konania vo veci samej môže preto nastať len v celkom výnimočných prípadoch; takýmto výnimočným prípadom však nie je samotná možnosť zmeny rozhodnutia, ktorým bola skončená vec sama, na základe mimoriadneho opravného prostriedku; v opačnom prípade by v prípade každého právoplatne skončeného konania bolo možné nariadiť neodkladné opatrenie z dôvodu možnej zmeny rozhodnutia po podaní mimoriadneho opravného prostriedku (k tomu porovnaj napr. Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/120/23 z 22.11.2023, Krajský súd v Bratislave, sp. zn. 7Cob/72/2023 z 25.10.2023, Krajský súd v Košiciach, sp. zn. 11Co/125/2022 z 18.8.2022).

17. Pokiaľ žalobca v tejto súvislosti argumentoval odkazom na vybrané rozhodnutia krajských súdov (Krajský súd v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015, Krajský súd v Trenčíne sp. zn. 5Co/278/2014 a 17Co/255/2016), odvolací súd považuje za potrebné poukázať na to, že všetky tieto rozhodnutia krajských súdov s jednotným záverom v podstate v tom smere, že pri podaní návrhu na neodkladné opatrenie nie je dôvodné vyčkávať na prejavenie úmyslu nehnuteľnosti scudzit', keďže by mohlo dôjsť k ďalšiemu prevodu, boli vydané v špecifickom type konaní o určenie právnej neúčinnosti úkonov dlžníka voči veriteľovi (tzv. odporovacej žalobe v zmysle § 42a a nasl. Občianskeho zákonníka). Ide o prípady, kedy už dlžník (žalovaný) vykonal právne úkony ukracujúce uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky žalobcu, z povahy veci teda vyplýva, že žalovaný už predtým prejavil úmysel ukrať svojho veriteľa prevodom nehnuteľnosti na tretie osoby a existuje motivácia previesť vlastnícke právo k nehnuteľnostiam opätovne, čo ale nie je daný prípad.

18. Preto, ak v danom prípade žalobca netvrdil, ani neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy jeho právam tým, že by žalovaní akokoľvek prejavili úmysel predmetné nehnuteľnosti previesť alebo zaťažit', neosvedčil jednu zo základných podmienok nariadenia neodkladného opatrenia. Samotné podanie dovolania bez ďalšieho nezakladá potrebu nariadenia neodkladného opatrenia o zákaze nakladať s nehnuteľnosťami, ktorých sa rozhodovanie dovolacieho súdu týka. Musí k tomu pristúpiť aj ďalšia skutočnosť, a to nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Žiadna indícia vo vzťahu k samotnej dispozícii však nebola tvrdená ani osvedčená.

19. Odvolací súd uvádza, že je potrebné rešpektovať slobodu nakladania každého s vlastným majetkom, pričom zákaz dispozície s majetkom je zásahom do vlastníckeho práva a podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy SR nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona. Toto ústavou zaručené právo treba rešpektovať aj pri nariaďovaní neodkladného

opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. c) a d) CSP a pred nariadením neodkladného opatrenia, ktorým sa ukladá povinnosť nenakladať s určitými vecami alebo právami alebo zdržať sa výkonu vlastníckeho práva, prípadne strpieť zásah do vlastníckeho práva, je potrebné venovať pozornosť tomu, či uložením zákazu dispozície nedochádza k zásahu do vlastníckeho práva nad nevyhnutnú mieru (princíp proporcionality). Za situácie, že žalobca neosvedčil žiadne konanie žalovaných smerujúce k nakladaniu s majetkom spôsobom vymedzeným v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, by uloženie zákazu žalovaným nakladať so svojím majetkom bolo neprímeraným zásahom do ich vlastníckych práv. Vychádzajúc z vyššie uvedeného nebolo preukázané splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1 CSP, z ktorých dôvodov súd prvej inštancie vecne správne rozhodol, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

20. Odvolací súd považuje za potrebné upriamiť pozornosť aj na skutočnosť, že v katastri nehnuteľnosti bola na návrh žalobcu vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam vyznačená tzv. poznámka spornosti podľa § 38 a § 39 ods. 1 katastrálneho zákona (zákona č. 162/1995 Z. z.) pod č. P 92/2024. Uvedená skutočnosť celkom nepochybne vyplýva z tvrdení samotného žalobcu ako aj z nahliadnutia do katastra nehnuteľností.

21. Podľa § 228 ods. 2 CSP výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

22. Existencia poznámky spornosti zapísanej v katastri nehnuteľností, ktorého údaje sú podľa § 69 katastrálneho zákona verejne dostupné, zabezpečuje publicitu prebiehajúceho sporu, čím narúša dobromyseľnosť nadobúdateľa vecného práva k nehnuteľnosti. Poznámka síce nebráni žalovaným nakladať s nehnuteľnosťou, no z § 228 ods. 2 CSP plynie, že ak by po zápise poznámky do katastra nehnuteľností žalovaní spornú nehnuteľnosť previedli do vlastníctva tretej osoby, resp. ju zaťažili a následne by bol žalobca v dovolacom konaní úspešný, toto rozhodnutie by bolo záväzné aj pre nového nadobúdateľa nehnuteľnosti, pretože potenciálny nadobúdateľ má vďaka poznámke v katastri možnosť získať vedomosť o spornosti vlastníckeho práva a nemôže sa preto dovoliavať dobromyseľnosti. Neodkladné opatrenie je prostriedkom procesnej obrany, ktoré by sa malo použiť až vtedy, keď neexistujú iné zákonné možnosti ako dočasne upraviť pomery strán sporu. Nemožno preto uzavrieť, že účel neodkladného opatrenia možno v prejednávanej veci dosiahnuť len jeho nariadením, pretože práve na tento účel slúži inštitút poznámky spornosti. Žalobca tento inštitút využil a tým dosiahol ochranu svojich práv, ktorej sa chce domáhať aj prostredníctvom tu navrhovaného neodkladného opatrenia. Neodkladné opatrenie je ako subsidiárny procesný prostriedok ochrany práv, v tomto prípade nadbytočné, aj v dôsledku čoho nie je splnená zákonná požiadavka naliehavosti podľa ustanovenia § 325 ods. 1 CSP a jeho uplatnenie by neprímeraným spôsobom obmedzovalo žalovaných pri výkone ich práv ako vlastníkov nehnuteľnosti. Obdobný záver je v porovnateľných veciach stabilne judikovaný všeobecnými súdmi a bol tiež aprobovaný judikatúrou Ústavného súdu SR (napr. II. ÚS 171/2017).

23. Napokon odvolací súd poukazuje aj na možnosť žalobcu navrhnuť v zmysle § 444 ods. 2 CSP odklad právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Táto možnosť má aj v zmysle záverov právnej doktríny za následok, že v prejednávanej veci nie je potrebné nariadiť navrhované neodkladné opatrenie (k tomu napr. Števček, M. a kol.: Civilný sporový poriadok, Komentár, C.H.BECK 2016, str.1429).

24. Pokiaľ žalobca poukazuje na skoršie rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorý v pôvodnom konaní sp. zn. 9C/51/2018 vyhovel návrhu žalovaných (vtedy žalobcov) na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez osvedčenia dispozície zo strany žalobcu (vtedy žalovaného), odvolací súd k tomu iba stručne uvádza, že skoršie rozhodnutie o neodkladnom opatrení ho v tomto smere nijak nezaväzuje, keďže pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení je zo vždy rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Odvolací súd preto pri posúdení veci vychádzal výlučne z obsahu súdneho spisu vo veci sp. zn. 9C/17/2024 a relevantnej rozhodovacej praxe, na ktorú v odôvodnení svojho rozhodnutia aj poukázal.

25. Odvolací súd z týchto dôvodov s použitím ust. § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle ustanovenia § 396 ods.1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a žalovaným žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Z toho dôvodu rozhodol odvolací súd tak, že stranám sporu náhradu trov konania nepriznal.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).